

Budapest, 2023. február 24.

Péntek 18 óra

Somogyi Péter lp.

A KIPRÓBÁLTSÁG ÖRÖME

Lekció: Zsolt 16,1-11

Alapige: Jk 1,2-3

„Teljes örömmel tartásatok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudva, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez.”

Az elmúlt napokban valakikkel bejártuk a megújult egyházkerületi Ráday Ház egyik épület szárnyát, ez a C épület volt, ahol az emeletek szerint jelölték a szinteket és a termeket a tájékoztató táblák, C1, C2, C3 és így tovább. Megjegyezte egyikünk, hogy vajon a sok „szén” között lesz-e gyémánt is. Elgondolkoztattott. Hiszen jelképesen lehet így is értelmezni a periódusos rendszerre gondolva, a mellékelt ábra szerint, ami a szemünk elé kerül. Ismerjük a szén energiahordozó adottságát, használjuk az egyik legpuhább ásvány módosulatát, a grafitot, a legkeményebbet is, a gyémántot. A gyémánt a szén igen nagy nyomáson keletkező allotrop módosulata, a legkeményebb ismert természetes ásvány. Nagy nyomás és nagy hőmérséklet kell hozzá. Jakab, levelében arra tanít, hogy nem kell megriadni a nagy nyomás és a nagy hőfok

alatt. Lehet örömünk a kísértésekben is, sőt teljes örömünk lehet, mert a *kipróbáltság öröme* töltheti be az életünket. A teljes öröm újabb titka ez. Különös érték formálódhat ki a nagy nyomás és hőfok alatt, mint a gyémánt.

Amikor levelét írja Jakab, az Úr Jézus testvére, olyanoknak ír, akik szórványban vannak. Az István halála utáni üldözés miatt Föníciától a szíriai Antiókhiaig szóródtak szét a jeruzsálemi keresztyének. „*Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája üdvözetét küldi a szórványban élő tizenkét törzsnek.*” (Jk 1,1) Ez a szétszóródás, szórványlét komoly megpróbáltatásokkal járt. Nem véletlen, hogy bevezető sorai után a hit próbájáról beszél azonnal, a különféle kísértések valóságáról. Életbevágó kérdés volt ez akkor és az ma is. Már maga az is, hogy szétszórt állapotban voltak. Olyan jelképes ez több vonatkozásban is. Hiszen amikor nem tudunk együtt lenni, amikor elválasztanak bennünket külső és belső tényezők egyaránt, nagyon komoly kísértéseknek vagyunk kitéve. Térben távol vagyunk, időben alig tudunk egymásra figyelni. Ismerős próbatételek ezek ma is, közöttünk is. Összetartozunk, de nem tudjuk megélni igazán. S ha ez nem is feltétlenül fizikai távolság, elég csak az a szétszórtság, amit jelent a helytelen időbeosztásunk, a figyelmetlenségünk, a kapkodásunk, aránytévesztésünk, az egyszerre több dologgal való foglalkozásunk a halogató magatartásunk, ami miatt összezsúfolódnak dolgok és valóban szétszórttá válunk. Mennyi fájdalmat okozunk ezekkel egymásnak és önmagunknak. Ezeket le kell győzni! De hogyan? Beleütközünk saját korlátainkba, tehetetlenségünkbe, gyakran kesergünk ezen, de nem változik semmi. Hol a kiút?

Nagyon megdöbbenő, hogy Jakab mit ír erről. Sokszor és sokféleképpen állított már meg a rábízott üzenet, de azt látom ez a jelző, hogy „*különféle*” ez szinte kimeríthetetlen. Vagyis annyiféle módon ér el a kísértés, hogy ennek tárháza

átfogja valóban az egész emberi életet. Azonban nem is ez az igazán különös, hanem a gyógy mód. Mert amiről ír kiútként az a teljes öröm. Nem részvétnyilvánításról olvasunk itt, együttérzésről, hanem öröme hangolásra. A különféle kísértések miatti állapotban lévő testvéreinek nem arra utal, hogy mennyire megérti ezt a nehéz helyzetet az életükben. Nyilvánvalóan ez is ott van, de a hangsúlyt nem erre helyezi. Nem együtt kesereg velük csupán. Sajnos néha még eddig sem jutunk el, pedig erre is szükség van. Ő egy más nézőpontot mutat be a kísértések világában. Mégpedig azt, hogy ezeket lehet teljes örömnak tartani, mert ezek kipróbálttá tesznek minket. Mit eredményezhetnek a kísértések? Nem csak elesettséget, bukást, szomorúságot, keserőséget. Teljes örömet jelenthetnek, mert ezeken keresztül hitelesítetten ragyog fel hitünk Urunkban, Jézus Krisztusban. Ha megálltunk a kísértésben, ha kiálltuk a próbát, ez állhatatosságot eredményez. Eredményes lehet egy kísértéssel teli helyzet, tehát nemcsak kudarcos. Ez már maga örömhír. Mi ezt éppen fordítva gondoljuk alapvetően, éppen ezért jelenthet Jakab felhívása megtérést, valódi változást gondolkozásunkban. *„Teljes örömnak tartsátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudva, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez.”*

A megtérés azonban nem pusztán a saját gondolkozásunk megváltozását jelenti, hanem mindig az Úrhoz fordulást is. Nagy baj, ha valaki változtat a gondolkozásán, de nem hívja eközben segítségül az Úr nevét. Átgondolja, újra gondolja, eltökéli magát, fogadalmat tesz, nekifog. Ez azonban kevés. Mert a megtérés igazán azt jelenti, hogy odafordulok Uramhoz és megváltozik a gondolkozásom. Megváltoztatom a gondolkozásomat Őbenne, Őreá nézve, Őáltala. Hiszen ha Őt látom, akkor látom a kiutat, az erőforrást, a rávalót is. Nélküle nem tudok semmit sem tenni, de Vele mindent meg tudok

tenni. Hegyeket mozdító erő rejlik a hitben, vagyis az Úrhoz fordulásban, az Ő ismeretében, a Belé vetett bizalomban, Őbenne. Hitünk, Róla való ismeretünk, Belé vetett bizalmunk, engedelmisségünk próbája hitelesíti azt. Ott a próbajel a gyűrűnkben, valódi arany, kiállta a próbát. Egy terheléses EKG vizsgálat jelzi, hogy egészségesen működik-e a szívünk. Egy terheléses cukorvizsgálat mutatja meg, hogy nem kell-e odafigyelnünk a cukorértékünk kapcsán önmagunkra. A bevezetőben hoztam a gyémánt példáját, nagy nyomás és nagy hőfok alatt keletkezik. A kísértések alulnézete helyett felülnézetből kell azokat szemlélnünk, próbáknak tekintve, hitünk próbáinak, aminek eredménye teljes örömet jelenthet. Hiszen hatalmas dolog megtapasztalni azt, hogy nem maradunk alul az Úr Jézus Krisztus által, vagyis valódi a hitünk. Működik a hitünk, hiteles, érvényes és minél gyakrabban éljük ezt át, annál inkább megállunk, állhatatosabbak leszünk. Ez a megerősödés, megedződés valóban a teljes öröm része, hiszen nem megrettenünk, hanem kihívásként tekinthetünk a kísértésekre.

S nem egyedül nézünk szembe velük, éppen ez a titkunk. Maga az Úr Jézus is ezt mondja tanítványainak: *„Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlen.”* (Mt 26,41) Figyelmisség, ébrenlét és imádság kell. Segítségül kell hívni az Urat, mint az örnek a parancsnokságot. S olyan jó tudni, amit a Zsidókhöz írt levélben olvasunk az Úr Jézusról: *„Mivel maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek.”* (Zsid 2,18) Igen, Ő tud és akar segíteni, csak hívjuk segítségül. S hogy hova vezet? Teljes örömhöz, állhatatossághoz és azon keresztül még tovább: *„... hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül... Boldog ember az, aki a kísértés idején*

kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknek.” (Zsid 1,3-4;12)

A negyven éven át vándorló Izráel útja a megpróbáltatás útja is volt egyben: *„Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr a pusztában negyven éven át, hogy megsanyargatva és próbára téve téged megtudja, mi van a szívedben: megtartod-e parancsolatait, vagy sem?” (5Móz 8,2)* Volt ott győzelem, de volt ott bukás is. Milyen jó, hogy az Úr Jézus negyvennapos pusztai léte győzelemmel végződött, Ő kiállta a kísértést és az Ő egész élete, halála, feltámadása, mennyben léte biztosíték arra, hogy mi is kiállhatjuk Vele és Általa a próbát. Mi is lehetünk győztesek és ez a teljes öröm titka, a kipróbáltság öröme lehet a miénk is. Péter a szomorúság kimondása mellett, az azt felülíró örömről tesz vallomást, összhangban Jakabbal: *„Titeket pedig Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen áll arra, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben. Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megsomorodtatok különféle kísértések között, hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranynál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicséretre, a dicsőségre és a tisztességre. Őt szeretitek, pedig nem láttátok, őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét.” (1Pét 1,5-9)* Pál is csatlakozik hozzájuk: *„Sőt, dicsekszünk a megpróbáltatásokkal is, mert tudjuk, hogy a megpróbáltatás szüli az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet; a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.” (Róm 5,3-5)* És te? Te is hiszed és vallod ezt? *„Teljes örömmel tartásátok, testvéreim...”* Ott vagy te is a testvérek között. lehet tiéd is ez a teljes öröm.

BUDAPEST -
FASORI
REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG

H-1071 Budapest, Városligeti fasor 5.
Tel.: +3613224499 Fax: +3614131092

E-mail: hivatal@fasor.hu

Web: www.fasor.hu